

Justitsministeriet

Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2005-790-0061
Dok.: LOJ40235

Besvarelse af spørgsmål nr. S 2938 fra medlem af Folketinget Kim Christiansen (DF).

Spørgsmål:

”Hvor stort er problemet med udeblivelser fra afsoning, og hvad vil ministeren gøre for at løse problemet, og kan ministeren forklare, hvilke sanktionsmuligheder der bliver iværksat?”

Svar:

1. De nugældende regler i straffuldbyrdsloven med tilhørende administrative forskrifter indeholder allerede en række reaktionsmuligheder og/eller konsekvenser over for fængselsdømte, der udebliver efter at være tilsagt til afsoning.

Der er således blandt andet mulighed for at lade en udeblivelse efter tilsigelse til afsoning indgå i vurderingen af, om afsoning skal finde sted i et åbent eller lukket fængsel og i vurderingen af risikoen for misbrug af en udgangstilladelse. Derudover vil udeblivelse efter tilsigelse til afsoning tale imod tidlig prøveløsladelse efter straffelovens § 40a.

Sidstnævnte regel om begrænsning af muligheden for tidlig prøveløsladelse blev indført i 2004 sammen med andre tiltag over for udeblevne fængselsdømte.

I 2005 er der sket et fald i antallet af fængselsdømte, som udeblev efter tilsigelse til afsoning. I 2005 (i perioden fra januar 2005 til maj 2005) er der således sket et fald på 13,6 procent i andelen af udeblevne dømte i forhold til samme periode i 2004.

Trods dette fald er antallet af udeblivelser stadig for højt, og jeg har derfor den 11. august 2005 besluttet at iværksætte yderligere initiativer for at styrke indsatsen på området. Jeg kan henvise til vedlagte pressemeddelelse fra samme dag om den intensiverede indsats.

De nye initiativer medfører blandt andet, at politiet endnu hurtigere end i dag skal sørge for at eftersøge og anholde den dømte, som er efterlyst på grund af udeblivelse. Justitsministeriet vil i løbet af kort tid udsende en cirkulæreskrivelse til politiet, hvori vigtigheden af, at udeblevne dømte så hurtigt som muligt bliver anholdt og indsat til afsoning, vil blive understreget.

Derudover vil jeg i den kommende folketingssamling fremsætte et lovforslag, der skal indeholde regler om, at den udeblevne dømte automatisk fratages muligheden for udgang i de første tre måneder af afsoningsperioden.

Jeg går ud fra, at ovennævnte initiativer vil få en mærkbar betydning. Såfremt det imidlertid skulle vise sig, at disse tiltag ikke er tilstrækkelige, er jeg indstillet på at overveje yderligere stramninger på området.

2. I begrundelsen for spørgsmålet er anført, at stadig flere udebliver fra afsoning også ved udgang.

Det er imidlertid ikke korrekt, at flere udebliver efter udgang.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der faktisk er sket et fald i udeblivelsesprocenten for udgange. I 1999 var udeblivelsesprocenten således 1,2, mens den i 2004 var 0,5.

I marts 2002 blev der på mit initiativ foretaget en række skærper på udgangsområdet, herunder en markant skærpelse af normalreaktionerne for så vidt angår fastsættelse af udgangskarantæne ved udeblivelse fra udgang.

Jeg har på baggrund af ovennævnte ikke overvejelser om yderligere skærper for så vidt angår problemstillingen med indsatte, der udebliver efter udgang.